

پازل سوكوبان

دکتر پروین رزاقی

طراحی سیستمهای هوشمند

ياسمين سادات ميرزابابا

بهار ۹۷

هدف از انجام پروژه

حل کردن پازل سوکوبان با استفاده از اگوریتمهایی که در حوزه یادگیری تقویتی ارائه شدهاند.

یکی از الگوریتمهای این حوزه Q Learning است که هدف آن یافتن سیا ستی است که بهترین حرکت است که بهترین حرکت که بهترین حرکت ممکن بین سایر حرکتها باشد.

سیا ست بهینه از دو روش value Iteration و policy iteration به د ست میاید که در ادامه توضیح داده خواهند شد.

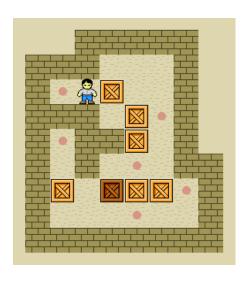
پازل سوكوبان

نوعی پازل جابجایی است که در آن بازیکن جعبه یا صندوقها را در یک برای قرار دادن آنها در محل نگهداری شان در انبار هل می دهد. این پازل در سال ۱۹۸۱ توسط ایمابایاشی معرفی شده است.

قوانين بازى:

این بازی بر روی یک برد از مربع ها و بعضی از مربع ها شامل جعبه ها، و بعضی از مربع ها به عنوان مکان های ذخیره سازی مشخص شده اند.

بازیکن می تواند به صورت افقی یا عمودی بر روی مربع های خالی حرکت کند اما نه از طریق دیوار یا جعبه این پازل زمانی حل می شود که تمام جعبه ها در مکان های ذخیره سازی قرار داشته باشند.



يادگيري تقويتي

یکی از حوزههای یادگیری ماشین است و بر رفتارهایی تمرکز دارد که ماشین باید برای بیشینه کردن پادا شش انجام دهد. این مسئله، با توجه به گستردگیاش، در زمینههای گوناگونی بررسی می شود.

یک مدل ابتدایی یادگیری تقویتی از:

- ١- يک مجموعه از حالات مختلف مسئله
- ٢- يک مجموعه از تصميمات قابل اتخاذ
- ۳- قوانینی برای گذار از حالات مختلف به یکدیگر
- ۴- قوانینی برای میزان پاداش به ازای هر تغییر وضعیت
- ۵- قوانینی برای توصیف آنچه که ماشین می تواند مشاهده کند

Value Iteration

یک روش محا سبه سیا ست مطلوب در محیطهای MDP است. این الگوریتم به صورت عقبگرد عمل میکند و از آخرین حالت شروع به کار میکند.

در ابتدا مقدار value برای تمامی حالتهایی که ممکن است زمین بازی داشته باشد (جایگاه عامل و جعبه) صفر درنظر گرفته می شود سپس فرایندی اجرا می شود که در آن مقدار value برای تمام حالتها به روز شده و کامل میشود و تا زمانی که به همگرایی نرسد توقف نمیکند. همگرایی در اینجا یعنی مقدار value برای تمام حالتها پس از چند بار اجرا شدن فرایند با مقدارها در حالت قبل تفاوت چندانی نداشته باشد.

$$R(s, a) + \gamma \sum_{s' \in S} T(s, a, s') V(s')$$

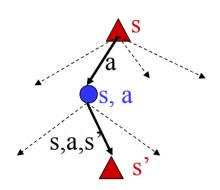
عبارت بالا همان فرايندي است طي اجراي الگوريتم انجام ميشود.

پارامترهای عبارت بالا، پاداش حالتی که اکنون عامل در آن قرار دارد است که آن را از محیط در یا فت کرده و اجرای همین فراید برای حالتهای بعدی که عامل میتواند در یک مرحله آنها را ایجاد کند(در این مسئله بین • تا ۴ میتواند باشد)

در این الگوریتم به دلیل عملکرد عقبگرد، در هربار اجرای فرایند ذکر شده تنها حالتهایی که یک حالت قبل از حالت نهایی (یعنی حالتی که در آن عامل، جعبه را به خانه هدف برده) هستند مقدار میگیرند.

پیچیدگی این الگوریتم $O(|A||S|^2)$ برای هربار اجرای فرایند ذکر شده است.

A تعداد حرکتهای مجاز در هر مرحله است (در این مسئله حرکتهای مجاز : بالا، A پایین، چپ و راست است که در این صورت A = A و A تعداد حالتهایی که در بازی ایجاد میشود.



پیچیدگی مکانی این الگوریتم نیز به مقدار تعداد حالتهای تولید شده بتگی دارد. چرا که باید تمامی آنها نگهداری شود.

Policy Iteration

یک روش محاسبه سیاست مطلوب در محیطهای MP است. این الگوریتم به صورت عقبگرد عمل میکند و از آخرین حالت شروع به کار میکند.

در این الگوریتم برای هر حالت گفته میشود حرکت بعد، چه حرکتی باید باشد. درواقع ساست حرکت عامل را بیان میکند.

در ابتدا به صــورت اتفاقی از بین حرکتهای ممکن یکی را به هر حالت ممکن در بازی اختصاص میدهیم. سپس با آن حرکت Value Iteration را انجام میدهیم و مقدار Value را به روز رسانی میکنیم. اگر حرکت به دست آمده برای آن حالت در تابع value با حرکت اتفاقی انتخاب شده در ابتدا مشابه نبود، جدول value به روزرسانی میشود و مجدد Value Iteration انجام میشود. این روند تا همگرا شدن ادامه میاند.

$$V_\pi(s) = R(s,\pi(s)) + \gamma \sum_{s' \in S} T(s,\pi(s),s') V_\pi(s')$$

$$\pi'(s) := \arg\max_{a} \left(R(s,a) + \gamma \sum_{s' \in S} T(s,a,s') V_{\pi}(s') \right)$$

پیچیدگی زمانی این الگوریتم $(Y | S | \cdot | S | \cdot | S | \cdot | S | S | \cdot |$

مقايسه دو الگوريتم

الگوریتم value iteration چون پیچیدگی زمانی کمتری دارد برای مسائلی با محیطهای بزرگ بهتر از policy iteration است.

در الگوریتم policy iteration در هربار اجرا تمام حالتها مقدار جدید میگیرند و نه تنها حالتهای یک مرحله قبل.